

پیل الکتریکی اختراع ایرانیان باستان

۲۴ آذر ۱۳۹۳ ساعت ۱۷:۵۰

ایرانیان از این پیل‌های الکتریکی جریان برق تولید می‌کردند و از آن برای آبرکاری اشیاء زینتی سود می‌جستند. اما در پهنه دریانوردی ایرانیان از این اختراع جهت آبرکاری ابزارهای آهنی در کشتی و جلوگیری از زنگ زدن و تخریب آنها استفاده می‌کردند

نخستین بار در سال ۱۳۱۷ خورشیدی (۱۹۳۸ میلادی)، ویلهلم کونینگ باستان‌شناس آلمانی، در نشریه ی کاوش و پیشرفت دهد می‌اشکانی‌های باتری وجود از خبر ای مقاله طی (Forschungen und Fortschritte)

ویلهلم کونینگ (Konig Wilhelm)، باستان‌شناس آلمانی که اداره ی موزه ی ملی عراق را برعهده داشت، به هنگام کاوش در یکی از روستاهای نزدیک بغداد، به کوزه ای سفالی به بلندی ۱۴ سانتی متر برخورد که استوانه ای مسی در خود داشت و آن استوانه نیز میله ای آهنی را در برگرفته بود. بررسی ها از وجود ماده ای اسیدی، مانند سرکه، و نیز خوردگی شیمیایی در آن ظرف سفالی خبر دادند.

باتری ایرانی اشکانی

نمونه ای از باتری کشف شده

پیش از کونیگ، باستان شناسان دیگری نیز قطعه های شکسته ای از این کوزه های رازآمیز را پیدا کرده بودند. با وجود این، تنها او بود که به اهمیت آن ها پی برد و در کشف های دیگر خود تعداد بیشتری از آن ها پیدا کرد. بررسی ها نشان داد که پیشینه ی این باتری ها به نزدیک ۲ هزار سال پیش باز می گردد؛ یعنی زمانی که اشکانیان بر میانرودان (بین النهرین) فرمانروایی می کردند. اشکانیان سومین سلسله از شاهان بزرگ ایران بودند که از ۲۴۸ سال پیش از میلاد تا ۲۲۴ سال پس از میلاد، امپراتوری شکوهمندی در خاور زمین بر پا کرده بودند.

انتشار مقاله ی کونیگ در سال ۱۹۴۰، شگفتی باستان شناسان و جهانیان را برانگیخت که حتی برخی از دانشمندان اروپایی و آمریکایی این اختراع ایرانیان را به موجودات فضایی و ساکنان فراهوشمند سیارات دیگر که با بشقاب های پرنده و کشتی های فضایی به زمین آمده بودند، نسبت دادند، و آن را فراتر از دانش متفکران و پژوهشگران ایرانی دانستند. برای ایشان پذیرفتنی نبود که ایرانیان ۱۵۰۰ سال پیش از گالوای ایتالیایی (۱۷۸۶ میلادی) پیل الکتریکی را اختراع نموده باشند.

ایرانیان دو دهه پس از نخستین گزارش کونیگ، یعنی نزدیک ۴۰ سال پیش، برای نخستین بار از این دستاورد تمدنی خود آگاه شدند. البته، به زودی آن را به فراموشی سپردند و در حالی که پژوهشگران هنوز هم پیرامون باتری های اشکانی پژوهش می کنند، شاید بتوان گفت مگر شمار اندکی از ایرانیان همگی از آن ناآگاه هستند و گاهی نیز از پذیرش آن سرباز می زنند. به هر حال، ایرانیان همیشه شگفتی ساز بوده اند و این هم نمونه ای از همین ویژگی آنان است.

جنگ جهانی دوم از ادامه ی پژوهش ها روی باتری های ایرانی جلوگیری کرد، اما پس از آن که ویران سازی فروکش کرد و آبادانی بار دیگر رونق گرفت، ویلارد گری (Gray .M .F Willard) از آزمایشگاه ولتاژ بالای شرکت جنرال الکتریک در ماساچوست، چند نمونه از این باتری ها ساخت. زمانی که آن ها را با الکترولیتی مانند شیره ی انگور (سرکه) پر کرد، آن دستگاه ها حدود ۲ ولت برق تولید کردند. این آزمایش بر شگفتی پژوهشگران و باستان شناسان افزود، چرا که دستگاهی پس از ۲ هزار سال، هنوز کار می کند.

ایرانیان از این پیل های الکتریکی جریان برق تولید می کردند و از آن برای آبرکاری اشیا زینتی سود می جستند. اما در پهنه دریانوردی ایرانیان از این اختراع جهت آبرکاری ابزارهای آهنی در کشتی و جلوگیری از زنگ زدن و تخریب آنها استفاده می کردند

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۵۱۷۶/پیل-الکتریکی-ایرانیان-اختراع-ابزارهای-آهنی-در-کشتی>